

Mittenförbundet

HBL jan/81

Strejkmissbruk av nyckelgrupp

Nyckelgrupper missbrukar allt oftare sin makt för att uppnå orättmätiga inkomsthöjningar på bl.a. låglönegruppernas bekostnad. Denna egoism hotar att bli allt vanligare i vårt samhälle när den ekonomiska tillväxten avtar. Fackorganisationernas krav står också i strid med strävandena att uppnå en rättvisare fördelning av jordens resurser, deklarerar mittenförbundets förbundsstyrelse i ett uttalande från sitt möte i Helsingfors under veckoslutet.

De ständiga kraven på en höjning av de reella inkomsterna är en bidragande orsak till att den materiella tillväxten ständigt accelereras. Högre löner och sociala förmåner tvingar oss att upprätthålla en ekonomisk tillväxt som leder till hårt tryck på resurserna och miljön. Tillväxten sker på bekostnad av u-länderna, som producerar största delen av råvarorna, men blir tvungna att sälja dem under deras verkliga värde.

Mittenförbundets uppfattning är att löneklyftorna i vårt land är för stora, och att en utjämning bör eftersträvas. På senaste tiden har mycket få strejker förekommit bland

de verkligt lågavlönade — det är tvärtom väglavlönade yrkeskategorier, som ytterligare har ökat sitt välstånd genom att ta sig till strejkvapnet.

Standard nog.

Den materiella levnadsstandarden i Finland är i dag tillräckligt hög, men kakan bör fördelas rättvisare. I stället bör man satsa på livskvalitet och åtgärder för att rädda vår livsmiljö från en fullständig katastrof. Vi måste också på allvar ta itu med den globalt skeva fördelningen av resurserna, avslutar mittenförbundets nyvalda förbundsstyrelse sitt uttalande. (Spt)

TACK VARE MINA INSATSER FÖR
ETT KLASSLÖST SAMHÄLLE, TILL-
HÖR JAG NU SAMHÄLLET'S TOPPAR.

Mittenförbundet och facket

Mittenförbundet ger fackföreningsrörelsen en ordentlig överhaling i ett uttalande i Hbl 27. 1. 1981.

Det är bra. Det behövs fortlöpande kritik av och självkritik inom de fackliga organisationerna, såväl nationellt som internationellt.

Notisen ger dock uttryck för en något ensidig och onyanserad syn på den fackliga verksamheten, säkerligen beroende på bristande insikter. Själv har jag varit med i facket sedan 1948, först i FFC och senare i TOC (HIF).

Trots en viss tröghet och traditionsbundenhet har dock en utveckling skett. Verksamheten har totalt sett breddats och perspektivet vidgats. Alltsedan de s.k. Liinamaa-avtalen i slutet av 60-talet har fackföreningsrörelsen i hög grad beaktat och tagit ansvar för samhällsekonomin. Socialpolitiken och arbetsmiljön har ägnats stor uppmärksamhet. Den ekonomiska forskningen har intensifierats. Själv har jag i olika sammanhang pläderat för att fackföreningsrörelsen alltmer måste aktivera sig också i sådana frågor som livsmiljö, livskvalitet, internationell solidaritet, fred, nedrustning och avspänning.

Mål och medel måste ständigt analyseras och justeras.

Det behövs mera debatt och diskussioner i de här frågorna både inom och utom facket. Mittenförbundets debattinlägg var nyttigt. Men, förbundet borde nog också analysera andra parter, inte minst de multinationella storföretagens roll i fråga om inflation, tillväxtfixering, resursslöseri, ekonomiska orättvisor och sociala missförhållanden.

Kurt-O Wiik
Pargas

Mitten-info

UR INNEHÅLLET:

- Förbundsstyrelsen 2
- Hej på er! (ledare) 3
- Drömmen om ett radhus 5
- Frid och fröjd över fredsforumet 7
- Men var finns lyckan? 12
- FSS-nytt 13
- Vår verksamhet 14
- Civil olydnad i sällsamm 16
- Intrigernas hus 17
- Personskiften i ÅA-mitten? 19
- Två världar 22

1.81

FÖRBUNDSSTYRELSEN 1981

Bill Östman, Förb.ordf.	467981	Bisterv. 11 F 136	02150 Esbo 15
Lena Brunström, Viceordf.	6926403	Drumsöv. 34 D 21	00200 Hfrs 20
Svante Gräsbeck, -"-	427629	Norsstigen 4 E	02170 Esbo 17
Maria Grönroos		Birkalag. 16 B 32	20500 Åbo 50
Rabbe Eklund		Stud.byn 8 B 1	21510 Åbo 51
Kerstin Häggblom	921/21964	Västralångg. 24 B 42	Åbo 10
Jerker Johnsson		Stud.byn 13 C 26	02150 Åbo 51
Irina Kovanko	791846	Hertig Johansv. 3 A	00600 Hfrs. 60
Jan Nylund	862833	Björnkärsv. 48	02810 Esbo 81
Michaela Aschan	427477	Gräsav. 11 F	02160 Esbo 16
Moa Thors	663368	Sjömansg. 32 A 8	00150 Hfrs 15
Bengt Bredenberg	678144	Österviksg. 4 C 50	00210 Hfrs 21
H-P v Knorring	6984698	Mesangränd 3	00850 Hfrs 85
Göran Knuts		Karlav. 1 A 9	00200 Hfrs 20
Magnus Herzberg	678348	Gyldensv. 13 B 28	00200 Hfrs 20
Anna Stina Wahlberg		Ytterkurk	02400 Kyrkslätt
Kerstin Alm		Måsgränd 7 A	10650 Ekenäs
Magnus Erickson	961/118848	Uddnäs. 20	65170 Vasa 17
Lena Berg			66560 Kvävax

Renata Svedlin	660946	Petersg. 15 D 117	00140 Hfrs 14
Lotta Aschan	427477	Gräsav. 11 F	02160 Esbo 16
<u>Centralkansliet:</u>			
Mats Enberg, Gen.sekr.	415853	Idrottsg. 20 B 32	00250 Hfrs 25
Kim Sirenus, Skolpol.sekr	892550	Gla Nurmijärviv.	01670 Vanda 67

=====

Det här numret av MITTEN-INFO har sammanställts av
 LENA BRUNSTRÖM, LEIF LAMPENIUS och EVA ÖSTLING.
 TECKNARE: Monica Vikström Foto: Jan Lindroos

hej på er !

Mittenförbundets ledning och centralkansli har genomgått en ganska omfattande ommöblering sen mitten-info senast kom ut. En kort presentation är kanske på sin plats. Undertecknad (Bill Östman) kallas numera i högtidliga sammanhang och på officiella papper förbundsordförande. Två nya viceordförande har förbundet också fått, nämligen Lena Brunström och Svante Gräsbeck. Centralkansliet dirigeras från och med årsskiftet med fast hand av nya gen. sekr. Mats Enberg. Den övriga tjänstemannakåren bildas av Kim Sirenus, som från mitten av februari kommer att sköta om elevsektorn.

Samtidigt som den nya ledningen på detta sätt önskar sig lycka och framgång vill vi passa på att också i m-infos spalter tacka den avgående ledningen, förtroendemannen f.ordf. Kaj, dito kvinnan viceordf. Elisabeth och tjänstemannen, numera general i reserven, Tom. Den decentralistiska rörelsen uppskattar er kämpainsats, men tro för Guds skull inte att ni gjort ert ännu.

Centralkansliet är en ödslig och ibland rätt tråkig plats att bo på. Gudskelov ligger det centralt i Hifors och har dessutom telefon. Dyk alltså upp, alternativt ring upp, ju oftare desto bättre. Centralkansliet och ledningen vill inget hellre än att hålla god kontakt till fältet, vilket låter sig göras enklast genom att fältet håller kontakt med oss.

För ett par veckor sen, den 19-23 januari, samlades 600 unga politiker från hela världen i Helsingfors. Man samlades för att dryfta fredens möjligheter i en orolig värld. Ungdomens och studenternas världsforum för fred, avspänning och nedrustning gav en uppfattning om de motsättningar som finns mellan olika intressen, men också bevis på en ärlig och universell oro för den tilltagande upprustningen.

Direkt konfrontation med människor med annan social, politisk och religiös bakgrund och annan uppfattning om världens tillstånd är den enda vägen till ökad förståelse och ömsesidig respekt. I den här kontakten ligger troligen forumets viktigaste funktion.

I pressen ägnades en stor del av spaltutrymmet åt att diskutera avvisade deltagare, åt att referera en inflammerad Afghanistandebatt och åt spekulationer om forumets möjligheter att enas om ett slutdokument. Den skugga som vilar över mänskligheten i form av en accelererande kärnvapenkapprustning fick mindre uppmärksamhet. Man konstaterade att "chefen för Stockhoms Internationella Fredsforskningsinstitut SIPRI, Frank Barnaby, målade upp en dyster bild av rustningsutvecklingen."

Ändå kan man med fog säga att kärnvapenkapplöpningen och terrorbalansen småningom håller på att gå in i en ny dimension. Den vapenteknologiska utvecklingen håller på att kasta de gamla strategierna över ända. Nya navigationssystem ger ofelbar träffsäkerhet. Nya spårningsmetoder avslöjar robotbärande ubåtars position. Antirobot-robotsystemen blir effektivare. Tron på terrorbalansen håller på att ersättas av uppfattningen att ett kärnvapenkrig kan vinnas om man slår först, och att det därför i vissa lägen kan bli nödvändigt att slå till. På andra sidan Atlanten har denna idé redan på allvar lanserats i den politiska debatten.

I forumets slutdokument säger man: "Vi avvisar alla teorier om 'begränsat kärnvapenkrig'. I dagens värld kan ett kärnvapenkrig bara leda till en total katastrof." Man kan bara hoppas att världens politiska ledare är av samma åsikt. Annars är perspektiven onekligen skrämmande.

Forumet är förbi och showen måste fortsätta. På förbundsmötet i februari 1980 fattades ett beslut att mittenförbundet bör ansluta sig till fredsförbundet. Enligt verksamhetsplanen för 1981 är internationella frågor ett av årets tyngdpunktsområden. Lägg till detta att fredsförbundet inte antar organisationer som medlemmar, så förstår du varför vi bifogar fredsförbundets inbetalningskort och varför du gärna bör ansluta dig.

Hör till sist förbundets nya motto: "För övrigt anser vi att nästa regering bör utökas med en feminister."

Studera lagom mycket, sköt om er och hör av er!

BILL

DRÖMMEN OM ETT RADHUS

Jag sitter med halvslutna ögon bekvämt i min fåtölj helt oberörd av omgivningen. Med mina 123 prestationspoäng i tryggt förvar och diplomingenjörsexamen i sikte, börjar jag fundera...

Varför sitter jag här bland dessa människor? Tankarna vandrar vidare. Jag ser framför mig ett radhus, framför huset en Volvo och kan skymta masten på en smäcker segelbåt förtöjd nere vid stranden.

Fig. 1. Masten av en smäcker segelbåt

Dessa symboler för en framgångsrik ingenjör kommer jag att äga om ett par futtiga år, om inte...

Alltså, hur kommer det sig då, att jag sitter här med 4 mer eller mindre crazyga killar i stället för att starta min studieslutsputt? Vad diskuterar de egentligen? Jag äter på min skink-smörgås och nedskäljer det hela med en skvätt te. Det är en god idé att det bjuds på mat på de här de kallar "studiecirklar". Det motiverar liksom mera. Jag försöker skärpa mig för att uppfatta vad de andra diskuterar. Kanske är det om vår Lapplandsresa och om hur B. gjorde bort sig där, eller kanske skvallras det om de senaste "juttorna" på TF. Hur barnsliga, galna och inåtvärmande mänskorna är där.

Hur kan det vara så - de är ju ändå teknologer - skapelsens krona och vår moderna super-teknologis hjältar. Jag vaknar

upp ur mina drömmar (det händer alltid emellanåt), lystrar till och hör följande repliker:

-...automationen kommer att medföra helt otroliga förändringar inom en så kort tidsrymd som tio år, står det i en artikel jag läst.

- Vilken ställning skall vi ta, det är klart att omstruktureringen inom arbetsmarknaden kommer att bli stor och få oanade följder.

- Det kommer att bildas klickar av högt utbildade teknokrater, som har möjlighet att styra de, som inte orkar hänga med...

Ja - så där håller de på. I samma stil har de diskuterat fredsfrågor, samhällsplanering, kärnkraft och allt möjligt annat lustigt, som om de skulle bli något bättre av det. Men ihärdigt hänger jag med. Ibland undrar de andra vad jag anser om någonting. Jag kommer ihåg när T. frågade mig min åsikt om civiltjänstgöring och jag helt spontant lovprisade de stackare som vågade göra den, samtidigt som jag utgöt

mitt hat över krigsmaktens representanter. Och de tog mitt inlägg på allvar och fortsatte ivrigt att diskutera. Som om jag skulle ha menat det, eller... Nog för att jag har läst att undertryckta tankar säger mer än välförberedda uttal.

Fan - inte håller jag väl på att bli lika tokig som dessa mitteniter här i rummet, det skulle bara fattas. Tacka vet jag normala teknologer med sitt pansar av intränade formler och förakt för lägre stående studerande.

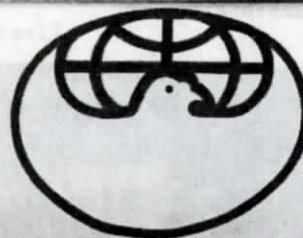
Fig 2. - Tacka vet jag normala teknologer!

På dem biter inget.

AUGUST

FRID OCH FRÖJD ÖVER FREDSFORUMET

Ungdomens värdsforum för fred, avspänning och nedrustning är över och alla finländare som var med under dessa dagar i januari drar en suck av lättnad. På arrangörshåll och ansvarigt håll är sucken lätt att förstå, dagarna - och även nätterna - blev mycket hektiska och det var inte alls någon lätt sak att få allting att gå ihop. Fint fungerade allting i alla fall och Finlands Ungdomsorganisationers Samarhetskommitté (SNT) kan vara mycket belåtna - och tacka alla de flickor (naturligtvis) som hade anlitat som frivillig arbetskraft (naturligtvis) under forumet - för att det gick så bra, (naturligtvis...).

WORLD FORUM OF
YOUTH AND STUDENTS
FOR PEACE, DÉTENTE
AND DISARMAMENT

Helsinki, 19-23. 01. 1981

FORUM MONDIAL DE
LA JEUNESSE ET
DES ETUDIANTS POUR
LA PAIX LA DÉTENTE
ET LE DESARMEMENT

FORO MUNDIAL DE
LA JUVENTUD Y DE
LOS ESTUDIANTES POR
LA PAZ, LA DISTENSIÓN
Y EL DESARME

Det låter kanske lite
lamt att konstatera att
redan forumet som före-

teelse, med 500 deltagare från alla delar av världen, är en presta-

Många diskussionsglada fick tyvärr finna sig i att närvara bara som iakttagare vid fredsforumet. Men ändå, och kanske just därför, skapades många, många kontakter under de ivriga pausdiskussionerna.

(Foto: Jan Lindroos).

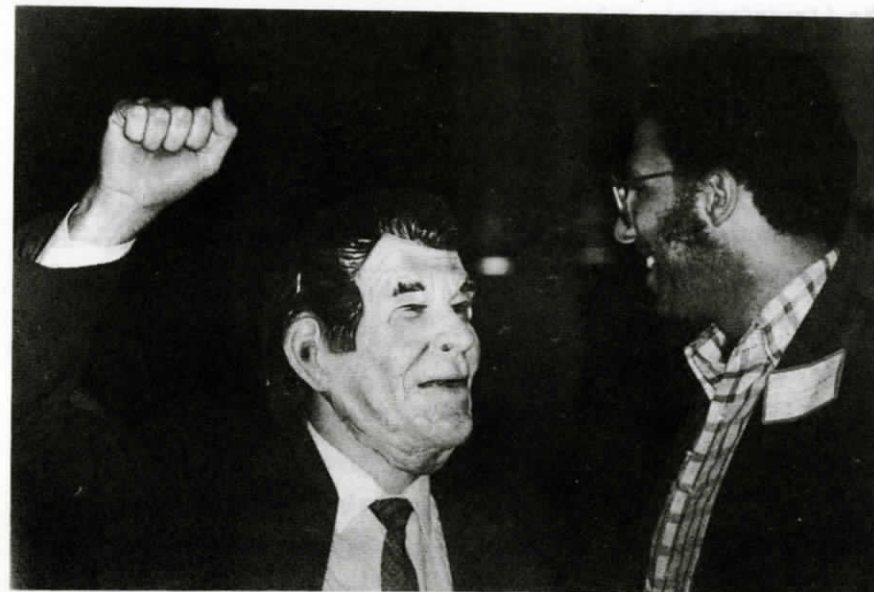
tion i sig. Men i dagens läge är det inte utan svårigheter man samlar så många länders representanter på ett och samma ställe - även om det bara gäller ungdomar. Varje deltagare är representant för sitt land och sin organisation och han tillför en liten bit till av det

världspolitiska mönstret. Var och en man får med breddar alltså forumets betydelse och genomslagskraft, men samtidigt, genom att det världspolitiska läget är rätt oroligt, innebär varje representant även att sannolikheten för stora meningskiljaktigheter ökar. Detta speciellt så fort

vi rör oss utanför hemmgården Norden eller hemtrakten Europa. Att rita skämtteckningar som Kari gjorde i Hesari är därför onödigt, väntade han att viskulle sitta och diskutera tobakspriser och jeansmärken kanske? Att associera till kvinnokonferensen är lätt, då förvånade sig pressen också över debatten om Palestina, kanske de skulle ha varit positivare inställda om man diskuterat matrecept och barnskötsel?

POLITISKA STRIDSFRÅGOR

Diskussionen om Afghanistan väckte den största uppståndelsen i tidningarna och den utgjorde också en av de största stötesetenarna i skrivandet av slutdokumentet. En stor del av västländerna accepterade nämligen inte de afganistanska delegaterna som representanter för det afganistanska folket, allt i ljuset av Sovjetunionens intervention i Afghanistan för ett år sedan.

- MY VICE PRESIDENT !!! (Foto: Jan Lindroos).

De afghanistanska delegaterna krävde emellertid att få officiell muntur och fick det också i slutet av veckan, vilket ledde till en ännu större debatt kring Sovjetunionens närvaro i Afghanistan. Slutet på debatten förhandlades fram under dygnets mörkaste timmar och blev till en formulering i slutdokumentet som de västerländska representanterna tolkar som ett fördömande av Sovjetunionen och de socialistiska representanterna försöker tolka som ett fördömande av de imperialistiska krafterna.

"We (fredsforumets deltagare) insist on immediate political solution to the problem, a solution that should consist of withdrawal of all foreign military contingents from the country, the guarantees of national security, selfdetermination and sovereignty of the Afghan people, normalisation of the interstate relations between Afghanistan and its neighbouring countries."

ENDAST OBSERVATÖR...

En stor besvikelse för alla deltagare inbjudna av SNT, blev meddelandet om att de endast fick delta med observatörsstatus. Med andra ord erhöll de inte handlingar, kunde inte hålla munturer och fick endast närvara som tysta iakttagare. Det var många diskussionsglada och intresserade personer som följaktligen ansåg, att det knappt var vits

att närvara under forumets alla dagar.

Naturligtvis var det beklagligt att man var tvungen att begränsa antalet aktiva deltagare, men å andra sidan kan man också förstå tanken på arrangörshåll. Det var svårt nog att hålla samman diskussionen på forumet så som det nu var! Dessutom får man inte underskatta den betydelse som även närvarorätten gav. Alla pauser var fyllda av informellare diskussioner, förhandlingar och första kontakter mellan organisationer från olika länder. Studentkårernas förbund var inte ensamt om att utnyttja tiden för att förbättra sina kontakter till olika ungdoms-

organisationer, diskutera utvecklingshållning mm.

FRAMSTED TROTS ALLT

Att bara dra slutsatser om forumets betydelse på basen av de tema som diskuterades samt på basen av texten i slutdokumentet blir alltså en aning bristfälligt. Personligen är jag uttröttad på dessa teman som alltid är lika formulerade och dessutom går igen från forum till forum. Men, sanningen att säga, gäller det att etablera kontakter mellan ungdomsorganisationer i olika länder eller slutandet av avtal, visst är det då just dessa gamla dokument som plockas fram och som får tjäna som grund för diskussionerna.

RENATA

SÄTT INTE

dina alster i bordslådan

SÄTT

dom i postlådan

med adressen Mitten, Nylandsg. 17 b, Helsingfors 12
Mitteninfo tar med ödmjuk tacksamhet emot allt från kåserier till artiklar. Låt inte din röst drunkna i informationsflödet, utan låt den klinga vida ut över bygderna-MITTENINFO bär **DIN** röst i öknen!

MEN VAR FINNS LYCKAN?

Konservativa, tråkiga, tjetiga föräldrar och upproriska, lös-släppta, normfria barn - det är den vanliga konstellationen som väl nästan alla känner till, på ett eller annat sätt. Men hur går det om det är tvärtom? Om det är föräldrarna som är bohemiska och struntar i alla regler och barnen som vill ha ordning och reda i livet?

Det är utgångspunkten för Lillans senaste pjäs, Tango, och redan det upp-och nedvända i situationen får en att skratta så tårarna rinner. Familjen i pjäsen är verkligen obetalbar i sin slapphet. Den lever i ett fullkomligt kaos, vardagsrummet är belamrat med saker som ingen orkat städa undan och mitt i röran sitter allihop och spelar kort.

Men sonen i familjen är förtvivlad över de andras moraliska förfall. Medan föräldrarna och mormodern går omkring i de färggrannaste paltor uppträder sonen korrekt i kostym och slips. Familjens kaotiska livsstil gör honom rabiatt:

-Det är tjuugoettår sen jag föddes, varför står min barnvagn fortfarande här? Och vad gör mammas brudklänning under bordet? Och det är tio år sen morfar dog, men ingen har orkat bära ut kistan!

I andra akten är det sedan sonen som får makten. Familjemedlemmarna sitter stelt inklämda i sina finkläder och konverserar i väntan på sonens bröllop.

De är lika förvirrade och olyckliga som förut - och inte heller sonen är nöjd, trots att han äntligen drivit igenom sin vilja. Då han märker att det "inte är formerna som leder till lycka" grips han av panik. Hur ska man då hitta lyckan?

Under den allmänna förvirringen som råder i familjen grips makten plötsligt av en utomstående person, Edek, som familjen haft boende hos sig. Edek är en stor cyniker och tror själv varken på stränga normer eller på ett liv i frihet, bara på våld. Helt följderiktigt slutar pjäsen med att Edek tar livet av hela familjen.

Det som i början var en rolig fars blir alltså i slutet en riktig tragedi, och pjäsen har också

kallats ojäm. Men man går väl inte på teater bara för att skratta, och onekligen väckte föreställningen många tankar. Att man inte blir lycklig genom att skipa alla regler var väl en sak som pjäsen ville säga, men inte heller strikt tillämpade regler kan garantera lycka

Hur finner man då lyckan? Ja,

det kunde väl inte "Tango" ge något entydigt svar på - vem skulle kunna det? Man fick tolka pjäsen som man ville. En mittensinnad tolkar den förstås gärna så, att överdrifter åt det ena eller andra hållet alltid leder till misslyckanden.

Sen

FSS~NYTT

Finlands Svenska Skolungdomsförbund eller FSS är elevernas egen intresseorganisation. FSS som grundades redan år 1921 har som uppgift att aktivera eleverna både innan- och utanför skolan. I undervisningen borde man informeras mycket mer om **u-länder** och miljön, tycker FSS. Även s.k. fredsostran borde beaktas i undervisningen mer än vad det för tillfället görs.

FSS vill öka elevernas påverkningsmöjligheter i skolan och i samhället. Hur ofta hör man inte att "vi kan ändå inte göra något åt saken, det är inte vi som bestämmer". Sant är att man sällan ensam kan påverka sin omgivning, men ju fler man är desto bättre går det.

FSS ordnar ett seminarium i Kyrkslätt veckoslutet februari-mars dit alla intresserade är hjärtligt välkomna. Vi kommer att behandla skolans kontakt med samhället, det nya gymnasiets

läroplan och hur vi ska skapa en motiverad och intressant utan betyg som den enda motiverande faktorn.

Priset i vilket ingår alla resor (dvs. från överallt i landet), mat, inkvartering och material är endast 50,-. Busstransporten till Kyrkslätt ordnar vi också. På kvällen badar vi bastu tillsammans. Information fås från FSS kansli per telefon 634110 eller per post, adressen är FSS, Stora Robertsg. 3-5 B 33, Helsingfors 12.

Under året har det inom FSS grundats två nya distrikt, det ena kallas VECO eller Västra Nylands Elevers Centralorganisation, och det andra SÖE eller Södra Österbottens Elevdistrikt. Vi får hoppas på en livlig aktivitet och flera nya intresserade medlemmar.

Krisse Wikberg

VÅR

VERKSAMHET

UNDER VÅR & SOMMAR

FEBRUARI 7-8 SU:s stor-samling 14-15 Elevkurs 21 FST + Symposium: Kolmas kansallinen projekti 28-1.3. FSS: Utbildningspolitiskt seminarium	MARS 7-8 FST i Åbo 16-17 Hanken-val 28-29 Årsmöte + kurs/Kirjais 30-31 SYL-vårnöte FASTLÄS BULLE	APRIL 11-12 fredag FST; lördag-söndag Grödd-weekend	MAJ 9-10 ERIK 16-17 SU-kongress 30-31 KOL-tiederiihi
JUNI 6-7 SFP-partidag 	JULI Oj, så skönt! 	AUGUSTI 1-8 Vänskapsfestivalen 19-23 NCF-läger på Island	Pricka in de datum som berör dig!!!

1981

CIVIL OLYDNAD I *såssåkåmm*

Mittengruppen i Soc&kom har nyligen hållit årsmöte där vi funderade på mittengruppen i Soc&kom och på vårens verksamhet och på en del annat.

Liksom alla andra mitteniter runtom i Svenskfinland (?) beslöt också vi att hålla oss torra i februari, mer eller mindre. Vi utmanade också Crapula (Soc&koms partipolitiskt obundna valförbund) att komma med i kampanjen. (Förresten, vad betyder egentligen nypuritanism? Det var en av kommentarerna, nämligen).

?

På vårens program finns bl.a. en temakväll om Alta, som skall heta "civil olydnad i demokratin". Förutom Alta-aktivister är det också meningen att några högre herrar skall få ge sin syn på saken. Detta går av stapeln i början av mars om vi har fått tag på några höga herrar till dess.

I och med att Soc&koms studentkårsdelegation i årets budget har slopat partistödet så fastslog vi en medlemsavgift på 5 mk för att klara vår verksamhet + den enorma avgiften till Mittenförbundet. Det där med ekonomin är iallafall ingen katastrof, studentkåren stöder nog vettig verksamhet ekonomiskt.

På årsmötet valdes också ny ordförande och viceordförande (Eva Östling och Synnöve Jordas).

Just nu är mittengruppens representation inom studentkårsdelegationen följande: av delegationens 21 medlemmar är 6 st mitteniter, varav en (Leif Lampenius) är ordförande. I styrelsen sitter Jan Lindroos som superaktiv motionssekreterare och Mats Kevin som högskolepolitisk sekreterare.

Högskolepolitiken är just nu det viktigaste inom Soc&kom eftersom examensreformen nu verkligen står bakom dörren och fortfarande vet

de flesta studeranden knappt vad det hela rör sej om. Ännu denna vecka skall ett informationstillfälle ordnas och kanske någon dimslöja skingras då.

Om jag har förstått saken rätt så innebär examensreformen för Soc&koms del ett stort framsteg i och med att vår examen kommer att få samma nivå som andra akademiska examina. Nackdelen för studerandena är att valmöjligheterna isynnerhet beträffande huvudämne, men också beträffande biansvarsämnen starkt kommer att beskäras.

Det var litet om läget i Soc&kom (numera *såssåkåmm*)
hälsningar eva ö

INTRIGERNAS HUS

HUS har fått en ny styrelse. Den består av fr.v. grupperna ASS (Akateeminen Sosialistiseura), HOKA (Helsingin Opiskelevat Kansandemo-kraatit), OSY (Opiskelijoiden Sosialidemokraattinen Yhdistys), HOKN (Helsingin Opiskelevat Keskustanuoret), HUMS (Mittenstudenterna vid HU), och ALY (Akateeminen Liberaaliyhdistys).

Men beware oss vilket rabalder det var innan den styrelsen kom till stånd. HUMS oskyldiga och blåögda ordf. höll på att stryka med på kuppen. I början förstod hon knappt ens vad det var frågan om, men till sist blev det klart för henne att läget var ungefär följande:

ASS, HOKA, OSY, HOKN, ALY och HUMS hade lekt tillsammans så länge att dom börjat tröttna på varann. OSY och ALY hade hittat en ny kompis KanSy som inte hade varit med förut, och nu ville dom leka med henne i stället. HUMS ville också gärna vara med och leka, men mamma Mitten tyckte det var dåligt sällskap åt lilla HUMS.

-Aja baja, du leker inte med såna ouppfostrade ungar, tyckte mamma.

Förresten löste sig problemet av sej självt, för KanSy ville hellre leka med HOKN och ASS. HUMS tyckte inte om ASS och skulle hellre ha lämnat honom utanför sandlådan, Men HOKN och ASS var förälskade och kunde inte ta ett steg utan varann. Och mamma Mitten hade ju sagt åt HUMS, att HUMS måste leka med HOKN, för mamma var så god vän med HOKNs mamma KOL. Så då fick ju HUMS ta ASS på köpet, fast ASS i smyg räckte ut tungan åt HUMS.

Men nu blev det alltför trångt i sandlådan. Nån måste skuffas ut.

Det fick bli lilla gnälliga ALY, och OSY som ingen tyckte om. HOKA som var ASS lillasyster måste få vara med, och HOKN kunde inte skuffa ut HUMS eftersom deras mam-mor var så goda vänner.

Men när man kommit såhär långt började ASS tröttna på KanSy. "Äh, vi kan väl knuffa ut KanSy och ta med OSY och ALY i stället, dom känner vi ju i alla fall", gnällde ASS, och så gjorde dom det. Nu var alltså läget det-samma som det varit från början och dom sex ungarna satte sej ner och började styra student-kåren.

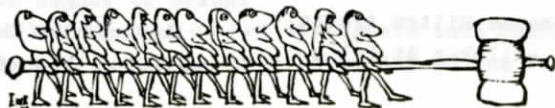
Medan allt detta pågick för-sökte HUMS ordf. göra sej så osyn-lig som möjligt där hon smög om-kring i HUS korridorer, men hon lyckades ändå inte undgå att bli utsatt för ständiga attacker. En hårig arm kunde plötsligt gripa tag i henne och dra in henne i ett mörkt rum, där en kokomus med des-perat blick stirrade på henne.

"Om HUMS lämnar KanSy utan-för styrelsen så..." morrade han och trevade sig över bröstet, var-på ordf. darrande väntade att han skulle dra fram en osäkrad revol-ver. Men han tog bara fram sin Marlboro, och ordf. andades ut.

I ett annat skede hörde han någon gråta hjärtskärande, och rusade genast fram, befarande det värsta. Det var en liberal som satt och tjöt: "BUUU, BUUU, vi får inte vara med i styrelsen..." Ordf. klappade honom bekymrat på huvudet och sa tröstande: "För min skull skulle du gärna få vara med, men..."

Ack ack ack, tänkte HUMS hjälplösa ordf. och slet sitt hår. Om den vanliga studenten skulle HOKA hur det KOLLas och LOLLas i den här förHUMSade studentkåren, skulle han nog bris-ta ut i ett ilsket "ASS!" och ge HOKNen i hela alltihopa.

ORDF. *Lena*

PERSONSKIFTEN I ÅÅ-MITTEN?

Årsmötet den 25 februari blir årets första stora evenemang för Åbo-mitten. Och då blir det säkert personfrågorna som får mest uppmärksamhet. Men också frågan Vad ska vi göra nu?? kommer säkert att ställas. Och det med allt skäl.

Åbo-avdelningen - någon gång kallad Mittenförbundets akti-vaste lokalavdelning - har inte kunnat skryta med någon brett upplagd aktivitet hittills. Vid årets första styrelsemöte i början av februari drogs i alla fall några riktlinjer upp för hur verksamhetspla-nen ska se ut. Alta-problema-tiken tas upp någon kväll, skolningen för de nya med-lemmarna aktiveras och en stu-diecirkel bildas. Vad den cir-keln skall syssla med är inte fastställt, det gäller först att hitta intresserade, som sedan själva får stå för äm-nesvalet.

Detta några plock ur den verksamhetsplan som säkert blir mer omfattande i samband med årsmötesbehandlingen. En

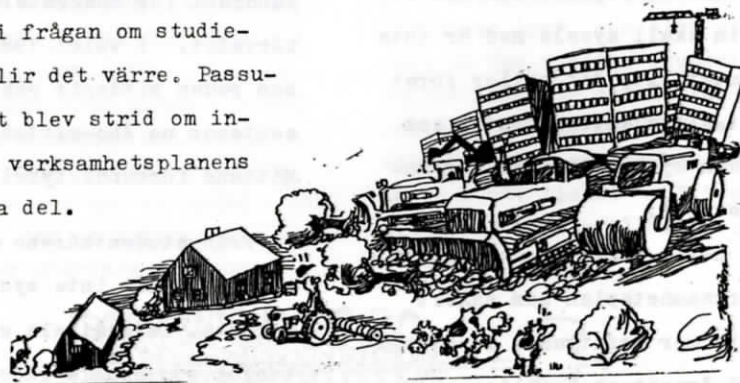
ny person är att vänta på ord-förändeposten för Mitten vid ÅÅ. Jerker Johansson ställer nämligen inte upp för omval och det torde betyda att styrelsen föreslår Maria Grönroos till posten.

Det har visserligen mumlats något om Marias "ungdomssynd" - ett olyckligt engagemang inom moderaterna. (Vilket i praktiken betyder att Maria som gulnabb ställde upp som kandidat för moderaterna i kårvalet. I valet 1980 var hon redan mittenit och repre-senterar nu Åbo-mitten i Mittens förbundsstyrelse.)

Från studentkårens full-mäktige finns inte mycket att berätta. De radikala ekonomi-beslut som skulle rädda Kåren

från undergång låter vänta på sig. Visserligen fattade kärfullmäktige ett beslut nyligen om vissa saneringar som bl.a. betyder lunchstängt över veckosluten, men de förslagen har man svårt att känna igen som de radikala åtgärder som förhandsanmälades från bl.a. Mittenhåll. Mitten får nu lov att skärpa sig i styrelsesamarbetet med de konstitutionella, annars kan det gå illa med den egna identiteten.

Styrelsesamarbete i sig självt är det givetvis inget fel på. (ens med de konstitutionella??), men när Mitten-representanterna vid senaste kärfullmäktigemöte också kände sig tyungna att rösta med de konstitutionella i frågan om studielön, blir det värre. Passusen det blev strid om ingick i verksamhetsplanens sociala del.

Socialistiska

Åbo-studenter (SÅS) föreslog ett tillägg där man slog fast att "studier är arbete och bör avlönas". Den här skrivelsen kunde inte kärstyrelsen vara med om, så det blev omröstning. Där stod oppositionen nästan ensam: SÅS och socialdemokraterna (ÅSS) röstade för vänsterförslaget, och det gjorde dessutom hälften av det nya kärpartiet Kulturfront. Den andra kulturfrontaren röstade blamkt. Men resten gick alltså den här gången emot avlönade studier. Men Mitten lär också ha röstat emot förslaget om studiepenning då sådana förslag för första gången kom upp.

Några glädjande nyheter finns det dock från Åbo också. Aktioner-

na för en grönare stad aktiveras nämligen. Senaste lördag sågs ett antal mitteniter gå med i demonstrationen mot onödigt (och kanske olagligt?) trädfällande och husbyggande på Finska Hushållningssällskapets tomt på Tavastgatan.

SU-ministern lär nu ska ha bordlagt ärendet i regeringen och bara vi får reda på om han är för eller emot byggandet blir det lättare att fortsätta kampen.

SFP i Åbo har inte haft något emot att det byggs hus i backen upp mot Vårdbergsparken, trots att tomten är den enda som ännu ger utsikt upp mot parken. Och när den här tomten är färdigbyggd är det lätt att riva trähusen längs hela Tavastgatan, ända fram till Kåren, och i stället bygga upp lyxlägenheter för finlandssvenskar med hela parken som bakgård.

VAD VET DU OM GRODDAR?

VAD VET DU OM MAT?

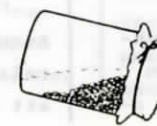
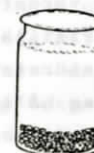
MATEN HAR INTE RÄCKT ÅT ALLA PÅ JORDEN, MEN SKULLE GRODDARNA GÖRA DET ?

GRODDSEMINARIUM

DEN 11 - 12 APRIL

Inledningar (preliminärt):

- Matproduktionen i globalt perspektiv
U B Lindström
- Vår egen mat i näringsfysiologiskt perspektiv
Jaakko Ranta
- Matproduktionen i framtiden
Jonte Sumelius

TVÅ VÄRLDAR...

Den offentliga jämställdhetsdebatten går för det mesta i gamla, traditionella spår. Ute i världen, och i vissa utsträckning också i vårt land, hörs dock nya intressanta tongångar. Den nya kvinnorörelsen eller den feministiska kvinnorörelsen har fått vind i seglen och gör en linjedragning med den traditionella kvinnorörelsen. Den tidigare jämställdhetsdebatten i vårt land koncentrerade sig på offentliga reformer, lagstiftning, arbetsmarknadsfrågor, beslutsfattande... Men feminismen vill gå längre: Det är fråga om att på allvar fördjupa sig och forska i var utvecklingen gått fel. Det är fråga om en ny radikal livs- och mänskossyn, som kritiskt vill granska snedvridningen i vår patriarkaliskt kapitalistiska kultur, våra attityder och hela vår samhällspolitik.

Det vansinniga är att "utvecklingen" i samhället för kvinnan nästan överallt inneburit att o-

jämlikheten ökat. Detta gäller både sk utvecklings- och utvecklade länder. Vad är det för "utveckling" som förvärrar jämlikheten och orättvisorna, som gynnar och diskriminerar enligt kön?

I industriländerna är kvinnorna mycket långt åsidosatta i förvaltning och beslutsfattande - och därför har utvecklingen styrts på männens villkor. Dagens samhälle är främmande för de ursprungliga, mänskliga, humana värderingarna som kvinnor i praktiken ger bevis för då de uppfostrar sina barn, och då de åtminstone i sin familj försöker upprätthålla en sådan atmosfär att varje enskild individ beaktas som en mänsklig varelse med behov av kärlek och ömhet.

Det är alltså fråga om mycket mera än vem som diskar hur många gånger i veckan, vem som får sämre lön eller vem som predikar i kyrkan. Nej - utan att förringa nyss nämnda sk traditionella kampfrågor - feminism är frågan om att erkänna det faktum att män och kvinnor har två helt olika sätt att gestalta och uppleva livet. Kvinnor och män har olika sätt att se verkligheten - det fatala är bara det att det ena sättet av samhället uppfattas som det bättre och värdefullare.

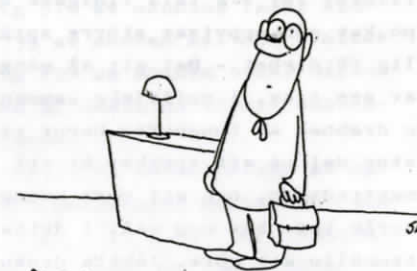
Hilkka Pietilä har kallat kvinnorna "den största alternativa rörelsen". Jag håller med henne om att kvinnor är väsentligt annor-

lunda människor än männen. De lärda må fortsätta att tvista om dessa skillnader beror på biologiska faktorer eller på de attityder som under århundraden skapats. Detta är kanske inte heller så väsentligt - det som däremot är väsentligt är att dessa traditionella skillnader i inriktning och värderingar inte får utplånas så att kvinnors förmågor kvävs.

Felet ligger ju inte i att kvinnor och män har olika kulturer, olika livssfärer, utan i att denna rollfördelning så totalt vänts MOT kvinnan. Alla de uppgifter t.ex. i arbetslivet som på något sätt hänför sig till kvinnans värdefulla talanger - flexibilitet, mänsklighet, förmåga att vårda och sköta, fingerfärdighet och tålmod - har undervärderats, vilket märks i lön och status. Det är de manliga kriterierna som helt och hållet fått avgöra hur olika arbetsprestationer värderas. Ändå är det just dessa kvinnliga egenskaper som dagens samhälle börjar vara i skriande behov av.

Detsamma gäller kvinnans hemmaarbete, ja överlag alla de arbetsinsatser kvinnor gör, men som aldrig syns i statistiken eller i BNP-kurvor, men som mycket långt avgör människors psykiska och sociala välbefinnande och tryggar deras emotionella grundbehov. Kvinnors alternativa kultur är väl just det att kvinnor gör saker som det inte "lönar sig" att göra, som ingen betalar för - men som ändå är av livsviktig betydelse för oss alla.

Den kända norska sociologen och politikern Berit Ås har analyserat skillnaderna mellan könen enligt de kriterier man ofta utnyttjar vid jämförelser av olika kulturer: 1) språk och kommunikation, 2) individens förhållande till red-

SKA MAN HA KVINNLIG CHEF PÅ JOBDET, BLIR DET JU PRECIS SOM HEMMA.

skap och resurser, 3) sätten att organisera sig, 4) individens upplevelse av eget värde inom ramen för kulturen, och 5) individens förhållande till tid, framtid, planering och fritid.

SPRÅK, KOMMUNIKATION

I språket avspeglas vår kulturens sätt att värdera olika grupper. Maktrelationerna i samhället, också mellan könen, kommer tydligt fram i språket. Forskarna har kommit till att de språkliga skillnaderna mellan könen är större än mellan arbetarklass och medelklass. Kvinnors språk är personligt, känslomässigt, mera konkret och levande, medan männens språk är abstrakt, intellektuellt, torrt. Kvinnor har lättare att tala om sina känslor, analysera sig själva eller sina mänskorelationer, vilket för män-

nen ofta tycks vara övermäktigt eller kvitteras med att "det inte lönar sig att tala".

I forskningen har man också påvisat att kvinnor i genomsnitt är språkligt mera begåvade än män, flickor lär sig tala tidigare än pojkar och uppvisar större språklig färdighet. - Det att så många av oss t.ex. i politiska sammanhang drabbas av tunghäfta beror till stor del på att språket är ett maktredskap, och att vårt kvinnospråk inte bär med makt i detta samhälle att göra. Iaktta dessutom nån gång hur mycket av det som killarna har att framföra på möten, seminarier o.dyl. som är upprepningar av det tidigare talare sagt, utan något väsentligt nytt eller värdefullt i sammanhanget! Är det inte till en del killarnas enorma självhävdebehov som ligger bakom?

TEKNOLOGI, EKONOMI

Enligt en FN-rapport från 1979 utför kvinnor ca 2/3 av allt arbete i världen, äger 1% av världens egendom och har 10% av inkomsterna. Vi konstaterar alltså att kapitalströmmarna ingalunda går genom kvinnan. Det är inte konstigt att pengar aldrig betytt detsamma för kvinnor som för män. Däremot anses kvinnor sparsamma, de anförtros ofta skötseln av hemets ekonomi. Dessa egenskaper kommer att behövas i vår värld med sinande naturresurser och ökande behov av sparsamhet och hushållande med resurserna!

Kvinnors inställning till modern teknologi och maskiner skiljer sig från männens. T.ex. bilen är för kvinnan "bara en bil", ett fortskaffningsmedel, medan bilen också för stora pojkar är en symbol för makt, styrka och manlighet.

Helt instinktivt avskyr vi kvinnor stora maskiner, vi är rädda för dem. Är det inte ofta en helt sund reaktion? Undersökningar visar att kvinnor i långt högre grad

än män är kritiska till kärnkraften, likaså till kärnvapen och andra massförstörelsevapen.

Instinkter och emotioner anses tyvärr av männen aldrig vara tillräckliga skäl - nej, allt skall analyseras på ett logiskt sätt. Men vi finner också sakligt motiverade argument: Faktum är att teknologisk och ekonomisk utveckling inte nämnvärt underlättat kvinnans liv, utan tvärtom har hennes arbetsbörda ökat. Några exempel på detta påstående:

-strukturomvandlingen och centraliseringen drabbar kvinnan över-

allt i världen. I Afrika flyttar männen ut ur byarna, kvinnorna stannar kvar för att sköta barn, åldringar och sjuka. I södra Italien finns 6 miljoner kvinnor - männen finns i det industrialiserade Norditalien eller som gästarbetare utomlands.

-de ökande avstånden mellan hem och arbete har drabbat kvinnan hårt. Vi har fått sterila bostadsområden utan fungerande service,

h långa arbetsresor. Butiksdöden har centraliserat livsmedelsaffärerna till supermarkets och storköp. Drygt en timme om dagen går åt till inköp i barnfamiljer. Av dem som handlar är bara 5% män! Hushåldrarna får betala strukturaliseringen med längre restider, längre bäravstånd och sämre service.

-trots automatisering av hushållsarbetet har det visat sig att hemmets tidsbesparingar till följd av ny teknik är rätt små. Vi ägnar t.ex. tid åt tvätt i dag som

på 40-talet, eftersom kraven på rena kläder ökat samtidigt som antalet kläder och material ökat. Och dessutom är det fortfarande kvinnan som gör merparten av allt hushållsarbete: Enligt statistiska centralbyrån i Sverige städar aldrig 71% av männen, lagar aldrig 73% av männen mat och tvättar aldrig 89% av männen byke. Dagens kvinna är dessutom oftast dubbelarbetande.

-enligt en undersökning av Maria Bergom-Larsson om kvinnor och teknologi i i-länder ökar automationen och den nya teknologin skillnaderna mellan könen. Och dessutom: maskiner kan aldrig överta de uppgifter som i kvinnovärlden är de viktigaste, dvs att fostra barn, uppmuntra män, hjälpa sjuka och trösta ledsna!

ORGANISERING

Den nya kvinnorörelsen vill införa en ny organisationsstruktur, som också praktiseras i de många små kvinnogrupperna som idag finns i vårt land. Det finns ingen fast eller central ledning, varje medlem är likaberättigad och ordförandeskapet roterar i gruppen. Man lägger stor vikt vid att alla får möjlighet att yttra sig. Kvinnorna vet att i hierarkiska system som styrs uppifrån bär de svagare alltid i fötterna på andra. Kvinnorörelsens recept är decentraliserade arbetsformer, satsning på gräsrotsnivå. Förväning väckte t.ex. att den nordiska kvinnoadressen för fred var en spontan händelse, att man inom

fyra månader samlade över en halv miljon namn, och detta utan någon egentlig organisation, utan gemensamma möten eller långa förhandlingar om texten.

UPPLEVELSE AV IDENTITET OCH VÄRDE

Det kanske allra mest intressanta med den nya kvinnorörelsen är dess sökande efter en ny positiv kvinnoidentitet. Genom århundraden har mannen definierat kvinnan, ur mannens synvinkel och på mannens villkor.

Den nya kvinnorörelsen innebär därför en uppgörelse med det mesta av filosofi, språkvetenskap, historia, konst och kultur. Kvinnoforskningen kräver nya värderingar, nya metoder, nya begreppsapparater i stället för dem som skapats av männen. Men under årtusenden har det förtryck kvinnor upplevt småningom förvrängt vår egen syn på oss själva, vilket märks i bristande självrespekt och i förakt för det egna könet.

Detta kommer delvis också till synes i den traditionella kvinnorörelsens krav på samma ställning för kvinnan som för mannen, dvs kraven på mekanisk jämlikhet. Feminismen vill definiera kvinnan utgående från henne, på hennes villkor. Man betonar de kvinnliga egenskaperna: empati, sensitivitet, förmåga att skapa och värna om liv. Mannens sätt att definiera kvinnan utgår från de egenskaper hos henne som mannen intresserar sig för och upplever som viktiga. Dels

upplevs moderlighet, anspråkslöshet, trohet som dygder hos kvinnan (madonnan/modern), dels har vi hela den kommersiella exploatering från reklam till pornografi (horan/älskarinnan). Däremot värdesätter inte männen dylika egenskaper hos kvinnan som de värdesätter hos varandra: intelligens, samhällelig eller politisk aktivitet.

TID OCH FRAMTID

Mänssamhällets tidsuppfattning kan sammanfattas i orden: tid är pengar! Vi lever idag under en svår tidspress, som har ett nära samband med vår civilisations ensidiga tillväxt- och effektivitetsfilosofi. Tempopressen påverkar

allt: fritid, privatliv, kärlek, politiskt arbete.

Kvinnor är vana vid att känslor och andra mänskor tar tid. Kvinnor inser också att det finns ett samband mellan idag och i morgon. De frön vi sår idag bär kanske frukt först om några decennier. Den nya kvinnorörelsen kräver att livet, arbetet, organisationslivet mås

omformas så att kvinnokulturens positiva kännetecken - tiden för varandra, omtanken, hängivenheten - ges utrymme inom deras ramar. Begreppet "fritid" är främmande för kvinnan, inte belärat har hon något "fritidsproblem". Hela kvinnans liv är arbete, eftersom hennes tid delas mellan avlönat och oavlönat arbete. Kvinnan skiljer inte mellan arbetsliv, familjeliv och privatliv, hon lever mindre sektorisat än mannen.

klara skillnader finns mellan könen när det gäller att planera den egna framtiden. Kvinnan utgår från vad hennes eventuella familj i framtiden väntar sig av henne. Vi utbildar oss för yrken som lätt kan förenas med kraven från man och barn, eller yrken som vi lätt kan lämna för en tid för att vara hemma. Männen beslutar sig för att bli diplomater, professorer, fika-dagsmän - och offerar inte en tanke på hur yrkesvalet i framtiden kan påverka familjelivet.

Feminismen är ingen ensaksrörelse eller enbart en kvinnorörelse. Feminismen kritiserar och vill grundligt reformera hela vårt samhälle, dess politiska strukturer, normer och värderingar i samhället. Och till skillnad från så många andra "ideologer och världsförbättrare" arbetar feministerna också konkret: i anti-kärnkraftsrörelsen, i fredsrörelsen, miljörörelsen, kulturella rörelser osv. Kvinnorna kan göra en värdefull insats i utvecklingen, förutsatt att de inte tillägnar sig mansrollen, mannens sätt att tänka och verka. Kvinnan bör bli mer medveten om sina egna värdefulla positiva egenskaper: mjukhet, värme, antiauktoritet, solidaritet med de svagare.

Endast genom att tro på oss själva och varandra kan vi påverka attityder och värderingar i denna hårda, mansdominerade värld!

Solveig Bergman

hur påverka samhället?

SEMINARIUM PÅ KIRJAIS 28-29 MARS.

Preliminära inledare:

- Olav Jern
- Peter Backa
- Bo Stenström

I SAMBAND MED SEMINARIET HÅLLS

mittenförbundets årsmöte

sönd. 29 mars

ytterligare information kommer per brev.

